

Aš esu

Esu aš kas esu.
Šioj Žemėj iš minties,
Iš Meilės ir gimties,
Iš Dvasios ir širdies,
Iš vaizdo ir garsų,
Iš sielos patirties,
Iš tobulų šviesų,
Auksinės ateities.

Šaltinio versmėje
Vėl atrandu save,
Bekraštėj Tyloje,
Kur žalia žydroje,
Ir užmaršties Tamsoj
Ištirpsta praraja.
Tyroj Saulės šviesoj
Vėl atgimstu per Rą.

Lyg atskiras esu,
Nukritęs iš Dangaus,
Kai sukuriu šviesų
Gimiau kūne žmogaus.
Visatą savyje
Sumažintą laikau,
Šventovę širdyje
Nurimęs aptikau.

Ir Meilę atradau
Atvėręs jos vartus.
Ją dovanojau tau,
Pasauli, o platus.
Teatveria širdis
Nuo Žemės lig Dangaus,
Te vėl atbunda Jis –
Žmogus – Sūnus Žmogaus.

– Esu aš, aš esu!

Širšės širšėlės

Širšės širšėlės, leiskite praeit
Sėdi mergelės, bus martelės greit.
Kieme tupėjom, liko akmenų,
Jau visi išėjo, aš nepaeinu

Ką gi man daryti, kaip juos pasivyt?
– Neliūdėk, brolyti, pasivysi ryt.
Glauski galvelę Žemei prie širdies,
Te žalia pievelė tavo plaukus lies.

Minkšta samanėlė pagalvėlė bus,
Sužeistą kojelę prilaikys Dangus
Broliai, seselės meiliai pažiūrės
Ir tavo širdelę šiluma užlies

Sužeista kojelė tvirtai atsistos,
Drąsiai žengs žingsnelį, džiugiai pakartos,
Rankos rankelės švelniai apkabins
Atviroj širdelėj Meilė vėl atgims.

Pasirinkimas

Em C Em
Amžinybe alsuojanti MA,
C H7
Žemė skamba garsų visuma.
C Am H7
Ką renkiesi šiandien skleisti tu?
C H7
Ar į OM įsiliesi kartu?

Saulė leidžiasi, baigias diena,
Tačiau tęsiasi Žemės daina.
Ne ausim, o širdim iš žvaigždžių
Aš skambėjimą tyrą girdžiu.

Taip vibruoja visa visata,
O jos bangos užlieja ir tą,
Kas dar žavis dirbtine šviesa
Ir iliuziją mato tiesa.

Ant atbudusios Žemės kalvos
Ąžuoliukai jauni Lietuvos.
Ošia miškas ir šypsos pušis,
Jie istoriją naują rašys.

Nebekanda uodai alkani,
Dega kraujas nauja ugnimi,
O akyse vėl spindi šviesa,
Grįžta Dievo būtis vientisa.

Aš žmogus, aš sūnus, aš esu
Iš Kūrėjo minties, iš tiesų.
Tu žmogus, tu dukra ta pati,
Mes iš meilės ir dvasioj šventi.

Ačiū Žeme, kad tu atbudai,
Ačiū meile, kad mus suradai,
Ačiū sese išlikus šviesoje,
Kelią grįžti nutiesus tamsoj.

Amžinybe alsuojanti MA,
Tegul skamba garsų visuma.
Aš renkuosi skambėti darnoj,
Mūs Visatos planetų šeimoj.

OM

Čia – tik įžanga

G
Tau tai gerai –
Em
Esi tu Bardas
G
Dainuoji šiandien
Em
Trauksi ryt
Am D
Gal pakuždės švelnus akordas:
C D Em
– Ką man po Saule šia daryt?

Seniai jau kužda
Net gi šaukia:
– Ne ta vieta, brolau, klausai
Išeiki basas į palaukę
Ir nusirenk
– Visai?
– Visai

Panirk į rasą
Saulėi tekant
Pabūk po ąžuolu didžiu
Išgirsk jo taurią širdį plakant
Visatos pulsą nuoširdžiu

Ir negalvok, nesidairyki
Ir nebijok, ką pamanyš
Širdim klausyk...
– O jei ims lyti?
– Net jei šernai giliukus knis!

Dainuok ir tu
Kartu
Nuoširdžiai
Pajuski ritmą vidumi
O tie, kurie šiandien negirdi
Išgirs
Rytoj
Atbusdami

Ir atsivers tava krūtinė
Kristalą Meilę ištirpdys
Ir liesis Laimė į gimtinę
Laisva
Džiaugsmingai
Plaks širdis

Daina visa nesudainuota
Manau, kad čia tik įžanga
O kas Kūrėjo suplanuota
Te skamba Dieviška styga

– Klausyk!

Medienos firmoj išpardavimas –
Už pusę kainos padorūs grabai.
Perka seni, netgi perka jaunimas,
Sako, kad keisis jau greit pinigai.

Jei du perki, tai už antrą nemoki.
Momentas geras – nelauk, kol praeis.
Jei nepatiks tau, galėsi parduoti
Ar išnuomuoti, kai euras ateis.

– Ką tu čia paistai, juk aš dar nesenas!
Aš dar dainuosiu, kaip toj dainoj.
– Mielas bičiuli, dainuosi ir šoksi.
Kaip aš džiaugiuosi, kad tu taip manai.

– Grįšiu į sodžių, į tėviškėlę
Ir prie šaltinio sustosiu gaivaus.
Atsiprašysiu tavęs, motinėle,
Tėvo tėvužio klausysiu ramaus.

Sėsiu rugius ir namą statysiu
Iš kitkų šiaudinių, apdrėbsiu moliu.
Sodą sodinsiu, biteles laikysiu –
Tegul ramina dūzgimu meiliu.

Širdį atversiu, ugnim išvalysiu,
Meilę pakviesiu tekėt tarp gėlių.
Savo likimą dabar pats valdysiu,
Mintį kūrybos pasukęs keliu.

Vandenėms

Am
Sausis baigės, Vasaris
Em
Dar Vandenio era
Am
– Ar jūs jaučiat, kas daros?
Em
– Girdit, pokši tvora
Dm
Ne nuo šalčio ji pokši
Am
Nuo audringų jausmų –
F
Štai vandenės atliuoksi,
E
O širdy taip ramu

Jei ištroškęs, pagirdys
Jei išalkęs, penės,
Jeigu rėksi, nutildys,
Krisi – kels, nestenės,
Bet kitiems neleis skriausti
Ir užjausti gebės
Jei pradės namie siausti,
Nepraraski garbės

Kartais būna ir ramios,
Susimąstę giliai...
Bet žinok, kad cunamis
Kaip žali obuoliai
Viduje kunkuliuoja
Nuo aistros lig garbės
Gali plaukti prieš srovę,
Ar pakilt iš duobės

Ir nuskrieti su vėju,
Bumerangu sugrižt,
Prisigaudžius idėjų:
Ji – laisva moteris
Jei nuspręs skleisti džiaugsmą,
Tai turėsime visi –
Išgyvent šitą jausmą.
Ar gi ji neteisi?!

Pasitaiko subtilios
Atpažint nesunku –
Skrieja švelniai ir tyliai,
Skamba deivės juoku
Jei jauti meilę žemei
O krūtinėj – liepsna,
Tavo laimė – vandenė,
Subtilioji žmona.

Zuikis puikis

C Am
Zuikis puikis ilgaausis,
Dm G
Prie balutės nusiprausęs,
E A7
Uodegėlę pasikėlęs,
Dm G C
Strykt pastrykt prie pamiškėlės.

Pamiškėj avelės ganės,
Dūzgė virš galvų kamanės,
Atsiskyre nuo kitų
Badėsi ėriukai du.

Bumpt jaunuoliškom kaktytėm,
Nors ragų net nematyti.
Miškas sukasi ratu,
O rate kiškėliai du!

– Labas rytas, avinėliai,
Gal užkaito momenėliai?
Tiek aplinkui žalio gero,
Kas gi jus badytis varo?

– Beee-protybė taip daryti,
Bet nemokam sustabdyti,
Visi avinai taip daro,
Nors tai mus iš proto varo.

Tu, kiškeli, greitakoji,
Po Pasaulį daug bėgioji.
Gal galėtum atsakyti,
Kaip mums liautis tai daryti?

– Gal paklausti vilko pilko?
Jis į mišką atsivilkio,
Matė šilto, matė šalto –
Pasakys, jei neišalko!

– Neee, nuo vilko šiurpsta kūnas –
Tegul jį geriau Perkūnas.
Gal geriau paklausk gyvatės.
Ar esi kur nors ją matęs?

– Taip, nuo žvilgsnio jos ledinio
Atvėsau kaip nuo šaltinio,
O nuo dvilypo liežuvio
Ne viena avis pražuvo.

– Ką gi mums tada daryti?
Kaip procesą suvaldyti?
– Man puiki mintis iškilo –
Reik pakilt virš šito šilo!

– Kas mes, varlės keliauninkės,
Ar lakštutės giesmininkės!?
Galime aukštai pašokti,
Bet nemokam netgi suokti!

– Jeigu bijot šito triūso,
Tai skrajūnu aš pabūsiu!
Čia, ant rąsto lentą dėkit,
Aš tupiu, o jūs pradėkit!

Strykt abu aukštyn į orą,
Uodegytėm bumpt į storą
Lentą, gulinčią ant rąsto...
O kiškelis ore mąsto:

– Koks įdomus keistas jausmas.
Aš skrendu! Kad jus kur griausmas.
Kaip aukštai aš pakilau!
Aš žvaigždė! Puiku, brolau!

Sugrįžtu

Am
Kai pasako „namai“ – pagalvoji „troba“,
A7 Dm
Jaukiausiai spragsi ugnis ir garuoja sriuba,
G G7 C
O už lango sode moja tau obelis,
Dm Dm7 E E7
Iš žiedelio trapius greit prinoks obuolys.

O akyse – žmona, net suvirpa širdis
Jau kelionių gana, kupina patirtis
Džentelmenų šaltų ir jų ledi kietų
Sugrįžtu pas tave iš tų rūko kraštų.

Mėlynai mėlynai pasitinka linai,
Geltonuoja rugiai, šypsosi žemdirbiai
Juk dar taip neseniai čia prie alkų šventų,
Ažuolais apgaubtų, klausėm krivių baltų.

– Kas mes esam išties? Ir kodėl esam čia?
Akmenai pakuždės tyloje paslapčia
Ir suvokęs save iš tiesų, o žmogau,
Nusijuok, padėkok: – Ačiū Tėve dangau

– Ačiū, Žeme, ir tau, nuoširdžiausiai tariau
– Ir atleisk, prašau, jei be Meilės kuriu
– Jau užteks, sugrįžtu į Tikruosius namus,
Vadovausiuos Širdim, lydės protas ramus.

Vėl atgims Lietuva, švies kiekviena kalva
Ir galva, o jausmai plūs nuoširdūs laisvai,
Mūs tauta su gamta kaip dvi sesės šnekės
Ir spiralėm laisvai tyra Meilė tekės...

Vandenio era

C G C
To manęs, kurs buvau, nebėra –
F G C
Kūnas sveikas – pašiorpo skūra.
F G C Am
Gal iš džiaugsmo, juk ne kasdien
F G C
Save Dvasioj randi, o šiandien

F G C
Atsimerkiu! Manęs nebėra,
F G C C7
O už lango Vandenio era.
F G C Am
Žnybt į koją! Žiūriu po kaldra,
F G C
Bet ir šičia – tiktai gitara.

Šaldytuve nebėra mėsos:
Nei kiaulienos, nei vištos liesos,
Tik kiaušinis nuo metų anų –
Per Velykas gavau dovanų.

Skrandis gurgia, širdy ramuma,
Jausmas toks, kai priglaudžia Mama!
Šviečia Saulė, jau baigės Žiema
Ir už lango, ir po pižama.

Oi, linksmuolė Manoji Dvasia –
Kibirkštėlės net jos akyse,
O jau balsas – toks tyras, skardus –
Per pakaušį kutena padus.

Naują ritmą pulsuoja širdis,
Reaktyvinė skrieja Mintis.
Dar kartelį žiūrių po kaldrą –
Jau ir šičia – Vandenio Era.

Žemei

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Arūno Čialkos

C
Tu mano žemė, mūsų planeta
Am
Gimiau Minty, tava mintis šventa
Dm
Tu saugai, myli, žmogų augini
G
Mes tau dėkojam, esam amžini.

F G
Pr.: Tavi vaikai mes, elgiamės kvailai.
Em Am
Mes tavo vargas, nešamas mielai.
Dm G
Tavoji Meilė lydi mus vis vien
F G C
Nuo šiandien žemė mylima kasdien

Sava ranka paliesiu jos šaknis
Kūrėjo didžio, šviečiančias mintis
Tegul sušyla širdys ir delnai
Manoji žemė žydintys kalnai

Pr.: Aš savo žemei, miškui ir laukam
Išpinsiu kasą, rodysiu vaikam
Akių jos Mėlis, meile ežerų
Sušvis dangum, juk aš save turiu

Ramybė grįžta, vėl medžiu budžiu
Aš tavo Žeme ilgesį girdžiu
Mylėsiu Meile spindinčia Dievų
Manoji Saulė, laikmetis Tėvų

Pr.: Aš savo Žemei atrišu sparnus
Jei Žemėj miega, lai pabus sūnus
Lai atsidūsta į plačias lankas
Ir jai ištiesia mylinčias rankas

Basiems

Am Em Am Em
Ažuolyne Aš basas žengiau
C G C
Ugnimi Tavo, Žeme, degiau
Dm G C
Ir paklausiau atskriejusio vėjo
F F7 E
Kai ant šlaito viršūnės stovėjom!

Pasakyki, bičiuli eiklus,
Kaip suvokti man dvasios tikslus?
Ar šioj Žemėj yra Ta Vieta,
Mano Sielai atgimti skirta?

Ir atskriejo Mintis: – Ji yra!
Kelią žino Širdis tik tyra,
O kad protas nedrumstų minčių,
Išklausyk Akmenų Paslapčių.

Kai išmoksi girdėt Jų mintis,
Kai atversi vidines akis,
Pasirodys Pasaulis aiškus
Ir nušvis tavo veidas blyškus.

Žengsi basas per pievas, laukus
Ir skambės Bardo balsas puikus,
O trobelėj jaukioj Šypsena
Pasipuošusi šoks Deivina.

– O Vaikai? – Jie kaip paukščiai – laisvi
Jais energija kyla gaivi,
Tyra Meilė išskleidžia sparnus
Ruošia skrydžiui Dukras ir Sūnus.

Mes padėsime šviesiausiom Mintim
Ir nuskriesime Vaikams įkandin,
Suplasnosime Laisvės sparnais
Raudonais, geltonais, mėlynais...

Ačiū Žemei ir Jums, Ažuolai
Ačiū sniegui, kad tirpo mielai
Ačiū Šalčiui, kad virto karščiu
Ir iššovė pakaušio kamščiu.

Ačiū Vėjui ir ačiū sakau
Tau, Kūrėjau, ačiū, Žmogau!
Ačiū Jums, ačiū Mums ir Visiems,
Palytėjusiems Žemę basiems!

Užsikloju žvaigždėtu dangum

ž. Laimos Petronienės, muz. Arūno Čialkos

Em
Užsikloju žvaigždėtu dangum

Am
Mano guolis – žalioji žolė
D7
Ir maldauju: – Dievuli brangus,
G
– Tu išmokyk mane kaip mylėt

C
Kaip neskaudint kitų man žmonių,
Am
Kaip save palaikyt ir apgint,
H7
Kaip atleisti, priglaust, pamyluot
Em
Ir tą mirksnį kiekvieną brangint.

Ach kodėl aš nemoku gyvent
Su brangiausiais žmonėmis iš širdies
O, Dievuli brangus, aš prašau –
Tu man ranką pagalbos ištiesk.

Apkabink saulele tu mane,
Vėjeliu pabučiuok ir priglausk
Tarp žvaigždžių giliame danguje
C H7 Em
Ieškau aš tavo šypsnių brangaus.

Ir atleiski visas man klaidas
Ir padėk man atleist pačiam sau
Akmenim leisk nuristi kaltes,
Kurių tiek prisikrovęs buvau.

O, Dievuli tu mano brangus,
Dalelytė Tavoji esu
Tu gilus kaip bekraštis dangus
Aš žvaigžde mažute tau šviečiu.
(pragrojimas)

Užsikloju žvaigždėtu dangum
Mano guolis – žalioji žolė
Užgimiau aš šioj žemėj žmogum,
Kad išmokčiau iš tikro mylėt.

Ir atleist, ir paguost, apkabint
Ir padrąsint, padėt ir įkvėpt,
Šį Pasaulį iš naujo pažint
Ir laisvai per Gyvenimą bėgt.

Su Mėnuliu Mėnuliu

Am
Su Mėnuliu Mėnuliu
Dm
Mes suremsime ragus
G
Ir Dievuliu Dievuliu
C
Danguje nušvis žmogus.

Su Sauluže Saulele
Susiglausim kaktomis
Ir šventąja ugnele
Suliepsnosim širdimis.

Mėlynaki vandenėli

Am
Mėlynaki vandenėli,
C
Tu nuplauki nuo manęs
Dm
Pilką nuoskaudų šešėlį,
E
Baimių, pykčio dėlionės.

Tu nuplauk nuo mano kūnų
Juodą masę nevilties,
Veidmainysčių ir godumo,
Kur iš proto sumaišties.

Atiduodu Tavo galiai
Ego sukeltus jausmus
Ir mintis, kurios tegali
Tamsoje klaidinti mus.

Apkabinsime žvaigždes
Ir sujungsim savimi
Keturias skambias stygas
Kūdikį priimdami.

O Žemelė suspindės
Sidabrine gyvata,
Kils, mumis pulsuos ir švies
Apsidžiaugus Visata.

Kartojant trečią kartą (paskutinį) pridedam:
Am
Su mėnuliu mėnuliu
Su sauluže saulele
Apkabinsime žvaigždes
O žemelė suspindės!

Saule, dangiškoji sese,
Apvalyk šventa ugnim
Ir padėk sujungti Dvasią
Su manim ir su manim...

Tegul dega melo šlakas,
O pabirę pelenai
Į žemelę šventą kratos,
Te derlinga taps Jinai.

Ir širdim savo auksine
Šildys mus iš apačios,
O atbudusi gimtinė
Meilėje vaikus čiūčiuos.

Vėjai glostys tyrą orą
Ir gaivins gamtos kvapais.
Mes brandinsim vieną norą –
Vėl atgimti čia... (×3)
Vaikais!

Dalios Eigėlienės dainos

Debesų daina

A D A D
Taip iškilmingai ir lengvai
A D A E
Pakils ir plauks debesų laivai.

Baltoj tyloj, šviesos gelmėj
Pakils ir plauks debesų laivai.

Ramybę sups lengvai, lengvai,
Pakils ir plauks debesų laivai.

Šviesioje erdvėj

Šviesioje erdvėj, šviesioje erdvėj
Tyliai ištirpau, lašeliu tapau...
Šviečiantys lašeliai, žiedlapiai pūkeliai
Supas manyje, supas manyje...

Tyloje baltoj, tyloje baltoj
Švelniai ištirpau, lašeliu tapau...
Svyrančios smilgelės, švelnios pievų gelės
Šoka manyje, šoka manyje...

Dideliam lopšy, dideliam lopšy
Supsimės visi, supsimės visi...
Jau mažų švieselių ir šiltų širdelių
Sklidinas Dangus, sklidinas Dangus...

Supa, supa delnuose

Supa, supa delnuose
Mane mažą Dievulis...
Atsimerk, atsiverk,
Jau, širdele, nebeverk...

Susitiksime mes visi
Dievužėlio širdyje...
Atsimerk, atsiverk,
Jau, širdele, nebeverk...

Gyvybės medis

ž. *Linos Antanaitytės, muz. senovės indų*

D G
Medis gyvybės, medis gyvybės kyla į dangų aukštyn
A G A D
Žvaigždės, mėnulis ir saulė viršūnėje sukas aplink

Teka upeliais

ž. *Linos Antanaitytės, muz. senovės indų*

Am E Am G
Dievo mintys teka upeliais
C E Am
Dievo mintys teka
Am E Am G
Dievo mintys teka upeliais
C G E Am
Teka pievom ir kloniais (4×2)
C
Teka jausmais kaip ašaros tyros
G E Am
Tiesiai į mano širdį (2×2)

Kitų autorių dainos

Tai tu šalia

ž. ir muz. *Rasuolės Dindaitės*

Em Am
Žinai, kai saule lyja ir mėnuo teka,
D G H7
Dangum nuskrieja paukščiai pavasario žieduos.
Em Am
Žinai juk saulei lyjant lakštingalos užgieda,
D G H7
Suvirpa medžių šakos pavasario kvapuos.

C Am C
Tu paklausyk kaip varva rasos
Am C Am
Tu paklausyk kaip varva rasos
H7 Em
Ir kalba žaluma(3×2)

Em Am H7
Žinai dar vakar aš medžių virpesį jutau krūtinėj plakant.
Em Am H7
Žinai dar vakar aš medžių virpesy jutau esi šalia.
G H7 G H7 Am
Pavasario žieduos ugningai plaka vėjas. (×2)

G C
Tai tu šalia, tai tu šalia, tai tu šalia. (×4)

Žinai, kai saule lyja...

“

” G C
Tai tu šalia, tai tu šalia, tai tu šalia. (×4)

G C
Tai tu šalia, tai tu šalia...

C
Žinau, šalia...

Saulės ir mėnulio vestuvės

D
Ant gyvybės žalio medžio

A7
Laimės paukštė gieda,
Tuokiasi Mėnuo ir Saulė

D
Ant lelijos žiedo.

G
Deivė Milda barsto širdis

D
Meile ir kerais.

A7
Lai žvaigždučių pabiručių

D
Bus pilni namai.

Deivė Gabija ugnele
Pakūrena židiny.

Lai širdelėse gyvena
Šiluma jauki.

Žemynėlės delnuose –

Rojaus obuoliai.

Lai apauga rojaus medžiais

Jų balti keliai.

Vėjai žirgus dovanoja
Ir dangaus karietą.
Per gyvenimo platybes
Lai kaip ponai rieda.

Marių dievas Bangpūtys –
Gintaro laivelį,
Nes su aukso karieta
Dar nuskęsti gali.

O Perkūno dovana –
Debesų pilis.
Kad jaunieji nesuslaptų,
Kai jo lietūs lis.

Saulė, Mėnuo ir dangus,
Ir žvaigždžių šviesa –
Viskas sukasi vienam
Dieviškam rate.

Žiema

ž. ir muz. Elenos Eigėlytės

C G
1) Langas toks šaltas,

C G
Toks šaltas, šaltas.
Jis tyliai baltas,
Toks baltas, baltas.

2) Jį puošia snaigės,
Tos snaigės, snaigės.
Jos tyliai meilios,
Jos meilios, meilios.

Em A7
Pr.: Ir pučia vėjas tylią žiemą,
Em A7
Bet langas miega baltą dieną.
C D Em
Kaip tylu, tylu čia,
C D Em
Čia sninga, sninga čia.

Ir snaigės krenta tylią žiemą,
Bet gatvės miega baltą dieną.
Kaip tylu, tylu čia,
Čia sninga, sninga čia.

3) Ir tyli gatvės,
Tos gatvės, gatvės.
Jos miega ramios,
Jos ramios, ramios.

4) Jos mėgsta sniegą,
Tą sniegą, sniegą.
Kurs krenta žiemą,
Šią žiemą, žiemą.

Pr.:....

Iš tyro dangaus

D G A D
Krinta, krinta ant rankų baltos gėlės. (×2)

G A D
O gal tai snaigės, o gal tai vėjas? (×2)

G A D
O gal tai Meilė iš tyro dangaus?

G A D
Tu širdimi prie širdies prisiglausk! (2×2)

Supa, supa ežeras žvaigždes.

O gal žuvis, o gal bangas?

O gal ištirpusią saulę vandeny?

Tu kaip saulė per žemę eini!

Spindi, spindi akyse šviesa.

O gal tai sniegas, o gal rasa?

O gal tai Meilė, išaugus išdainų?

Aš pas tave į šviesą ateinu!

O gal tai Meilė iš tyro dangaus?

Tu širdimi prie širdies prisiglausk!

Sukiniai

A D A D
Man Sukiniai – tai saulėje prisirpę pomidorai

E A
Ir trešnė apsipylysi baltais žiedais,

Dm Am
Tai gervės, klykiančios iš miško balų,

E Am
Ir lepšis po jaunais beržais,

Banguojantys žolynai, raudonų rožių kvapas,

Saldumas braškės ir šernų takai,

Saulėtekis ankstyvą, šaltą, gražų rytą

Ir migloje – voratinklių plaukai.

Kitos lietuviškos dainos

Diribam

Aranžuotė Nadios Žukovskos Kiseliovos

D A D
Tylus ir geras šis vakaras

A D A
Ir spindintis dangus.

D A D
Žvaigždes jau uždegė angelas

A D
Ir mūsų žibintų ugnis.

Dangaus ugnelę tau nešu,

Su tavim dalinuos.

Žiūrėk, kaip spindintis dangus

Švelniai mus pasūpuos.

Pr.:...

Žirgeliai

ž. ir muz. Gintarės Jautakaitės, aranžuotė A.Čialkos

G C
Girgžda, sugirgžda medinė svirtis,

G D G
Leidžias, kyla laukais.

Bėga atbėga mediniais tiltais

Basakojai vaikai.

D A
Pr.: Dega ugnelė mano širdies,

G A D
Bam, diribam, diribam, diribam.

Kelią nakteleje nušvies,

Bam, diribam, diribam, diribam.

Spindėk ir deki ugnele mana,

Naktelė tebūna šviesi.

Danguj te skamba žvaigždelių daina,

Mes šviečiame Žemėj visi.

Pr.:...

D Em
Pr.:Dunda maži žirgeliai
Medinėm pasagėlėm
A D
Per lauką, per pievą žalią,
Per drėgną kranto smėlį.

Pasibalnoję medinius žirgus
Lekia, lekia laukais,
Žaislus palikę, lėles pametę
Bėga, bėga vaikai.

Pr.:...

Krituolės žvaigždės

D	G	Gal supasi medžiuos?
Per pievų salas,	Jis nori surinkti	Gal spindi rasoje?
A	D	Jos šviečia tamsoje!
Pro medžių vartus	Krituolės žvaigždės.	Jos šviečia tamsoje!
Keliauja dangus,	A	
D	Gal matėte jas?	Krito nukrito,
Keliauja dangus.	D	Suspindo širdy.
	Gal matėte jas? (4×2)	Gal vieną širdelę
		Ir tu turi?

Deivės Mildos burtai

C E Am
Per sidabro rūką deivė Milda brenda
Dm Am E Am
Ir į delnus deda, ir į delnus deda, ką rūke suranda – (×2)
C G
Saulės spindulėlį ir rasos lašelį,
C
Mažą vabalėlį ir gėlės žiedelį. (2×2)

Dar sidabro pievoj su balandžiais žaidžia,
Užburia, paglosto, užburia, paglosto, pavėjui paleidžia. (×2)
Meilės paukščiai skrenda ir jos burtus neša,
Kam į širdį gėlę, kam raselės lašą. (2×2)

Ir visi supranta, kai tais burtais lyja,
Suliepsnoja širdys, suliepsnoja širdys tarsi pinavijos. (×2)
Ir juokiasi Milda – tie meilės kerai,
Kad pasauly viskas būtų gerai. (2×2)

Kad gimtų vaikučiai, kad laimė gyvuotų,
Kad širdys iš džiaugsmo, kad širdys iš džiaugsmo su paukščiais ir
vėjais dainuotų, (×2)
Kad degtų ugnelė namų židiny,
Ir būtų namai šilumos kupini. (2×4)

Maži jausmai

Keistuolių teatras

G Em Am D
Maži jausmai prašo
G Em Am D
Valgyti, gerti, miegoti, dėvi
G Em Am D G Em Am D
Ryškiais rūbais spalvotais, kaklaraiščiais.

G Em Am D
O didelis jausmas
G Em Am D
Toli pievose gano karves,
Hm Em
Draugauja su lauko našlaitėmis

C D G Em
Vakaraš pavargęs pareina
C D G Em
Atsigeria pieno
C D G Em
Krenta ant šieno
C D G Em A7
Nubraukia veidu ropojantį vabalą

C Am D
Ir jam nė motais, kad kažkas jo
G Em A7
Visą gyvenimą ieško... (2×2)

Pievoje

Am E
Pievoje gyvena Dievo mintys.

Am
Jo knygą dievišką skaitau.

A D
Ant erškėčio dega saulė.

A E A
Jos akyse aš viziją matau:

Supasi sūpuoklėse mergaitė,
Drugelis virpina sparnais,
Dainuoja vėjas jai į ausį
Apie medžius, susipynusiais delnais.

Am E
Pr.: Gal tai aš, o gal ir tu esi?

Am
Gal ateities ta vizija šviesi?

G C
Kelauja mintys dievišku taku,

G D G
Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Prie patvinusio laukų upelio
Pieva puošias marga suknele.
Kur mergaitė (pievų) drugelis
Berniuko vaikiškam delne.

Pr.: Gal tai aš, o gal ir tu esi?

Gal praeities ta vizija šviesi?

Kelauja mintys dievišku taku,

Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Aš visai nežinau kodėl

ž. ir muz. Romo Lileikio

G
Aš visai nežinau, kodėl,

D
Bet visai nereik kad mylėtų,

C G
Kad tik grįžus kas nors ištartų:

D G
– O buvo sunkiau be tavęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet tos pilys iš byrančio smėlio,
O šalia begalinis dangus
Ir bangos griauinančios sienas.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet nuolat užtenka vietos
Ir norintiems būt laimingiems,
Ir norintiems būt suprastiesiems.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet mano žodžiai ant pajūrio
smėlio

Bus visai nežinomi tiems,
Kurie juos kalbės po manęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet pasakau ledų pardavėjai:
– Ak, brangioji, viskas praeis,
Viskas bus gerai.

Nieko karalius

ž. ir muz. Romo Lileikio

Am Dm Am Dm Am
Kai nieko neturi, turi dangų, žvaigždes ir vėją turi.
Kai nieko neturi, turi paukščius, žuvis ir save tu turi.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes tavo jėga, turtai, valdžia – turėjimas nieko,
nieko neturėjimas, turėjimas nieko.

Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes nieko karalius, nieko karalius nieko neturi.

Linos Antanaitytės dainos

O tu vis ieškai

C Kažkam pilis –	Am Pr.: O tu vis ieškai,
G Rasotas obuolys,	E Vis kažko dairaisi,
C Kažkam namai – tulpės žiedas.	Am Kai viskas taip arti, arti!
E Kažkas laimingas,	G Tau nuo Pradžią Pradžios
Am Užburtas ramumos,	Am Į Meilės erdvę
G C Klajoja po užmirštas pievas. (3×2)	E Am Vartai seniai atverti. (3×2)

Pušyno dvasią	Jauki tylą
Kalbina upelis,	Už rankų veda
Paskendęs saulėtam rūke.	Širdies nuauksintu taku,
Rieškučiom semk	Kur Meilė, kur dangus,
Iš jo gerumą,	Kur pievos žalios,
Kad jis lydėtų ir tave.	Kur būti taip jauku, jauku.

Po žalia pušim

G D G Mūsų juoką laukuose žaliasparniai medžiai sėjo,
D G Išsigandęs liūdesys vakaro keliu nuėjo. (×2)
C G Pr.: O mes sėdėjom po žalia žalia pušim,
D G O mes sėdėjom po žalia žalia pušim. (2×2)

Burtų raktu atrakintos plaukė paslaptys upe,
Vaikščiojo gandrai po pievą pasiklydę žolėje.

Debesų balti vaikai saulės diską ritinėjo
Laimės paukštei ant sparnų šoko ir dainavo fejė.

Mano kraštas

ž. ir muz. Gyčio Paškevičiaus

D G A Šitą žemę man likimas dovanojo
D G A Pilką dangų sniego sodus ir pilis
Hm A G Ji klevais raudonais rudeny liepsnoja
D G A D Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris

Man jos grožio kiek yra tiek ir pakanka
Jos kalba mane užbūrė amžinai
Ir tegu ja visos negandos aplenkia
Mano žeme man – vieninteliai namai

G D Pr.: Vien tik ji yra prasme tikroji
G A Nepakeis jos niekas niekada
G Hm Jai vienai tu viską paaukoji
G A D Ji tavo pradžia ir tavo pabaiga

Hm A Jei tavęs nėra į ką man atsiremti?
Hm E Kaip surasti ryto saulę languose?
Hm E Į kurią pasaulio pusę reikia žengti?
G A Kaip išsaugot tavo vardą? Tavo vardą vaikuose...

Tavo skausmo niekada aš nepamiršiu,
Bet žinau, kaip greitai medžiai vėl žydės
Kada nors ir pats į medį aš pavirsiu
Mano žemė, kai mane namo pakvies.

Я пою о тебе

С Am
Пр.: Я пою о тебе,
F
Я пою для тебя.
G C
Ты светла, прекрасная Земля.
Am
Я пою о тебе, я пою.
F G C
Ты светла ,божественная.
(небесная, волшебная)

Солнце скоро взойдет,
Ночь приносит рассвет.
Крылья распахни и лети.
Вновь себя обрести сможет тот,
Кто Бога любовь в себе сможет найти.

Пр.:...

Алый цвет расцветет
Ароматом любви,
Лепестки росой засверкают.
И искрящийся свет позовет –
Богинюшки на земле обитают.

Пр.:...

Я тебя пронесу
В наш божественный мир.
Ты светла богиня, я знаю,-
Скажет он. И любовь в их сердцах
Звездным светом вновь засияет.

Пр.:...

Vaikai po lelijom

muz. V. Kernagio, ž. S.Gedos

Am E
Baltos lelijos po langais susivijo,
Am
Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi.
Vienas vaikas baltas, kitas vaikas žalias,
Viens į kitą žiūri, žvaigždeles klausinėja:

Am	
Kas pasėjo žvaigždeles?	Kas gyvena už kalnų?
F	Kas gyvena danguje?
Kas pasėjo lelijas?	Kas gyvena po žeme?
E	Kas gyvena žvaigždėse?
Kas gi ežerus pasėjo?	
Am	
Kas pasėjo žmogelius?	

Kur mes eisime šįvakar, kur mes eisime rytoj?
Kur mes būsim, kai pasensim, kur po šimto metų būsim?
Baltos lelijos po langais susivijo,
Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi.

Nenusigąsk, tai – aš

muz. ir ž. Vytautas Kernagis

C Em	Kai iš dangaus staiga nelauktas,
Kai ryto paukščiai dangų palies,	Nors visą dieną saulė švietė,
Am	Pradės lietus tau veidą glostyt,
Palies medžius, rasotą žolę,	Nenusigąsk – tai aš.
Dm	
Ir jų giesmė tave apglėbs,	Kai vakare už ievų girios
C G F C	Išgirsi vaikstant paukštį mažą
Nenusigąsk – tai aš.	Ir jo akis tu pamatysi,
	Nenusigąsk – tai aš.

Я прочитаю твое имя по деревьям

Am
Я прочитаю твое имя по деревьям,
A Dm
Они – хранители всего во всем.
Am
Услышу голос, ветром принесенный,
F E
И оживу волнующим дождем.

Мне отзовется каждая иголочка
Тебя собою отражая.
Я слышу голос вечности,
Она – как мы живая.

Я слышу горы, реки, озеро,
И чувствую тебя.
Какая сила чудная заложена
В вечном божественном дитя!

И перелетной птица не покажется,
Она ведь следует смыслу.
И перелет ее мгновеньем не окажется,
Он – продолжение жизни.

Я прочитаю твое имя по деревьям,
Они – хранители всего во всем.
Услышу голос, ветром принесенный,
И запою волнующим дождем.

Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj

Ž. Marcelijaus Martinaičio, muz. Vytauto Kernagio

Am
Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj,
Dm
Raudonos, kad pravirkt gali, –
G7
Rasa ten laša nuo lelijų –
C
Lyg dalgio ašmenys – gaili.
A7
Ir pjauna širdį tarsi dobilą
Dm
Lig gyvuonies, lig pašaknų,
H7
O vakarais kažko taip tolima,
E E7
Kažko nėra, kažko nėra – lyg artimų.

Tokia tyla gyvybėn smelkias
Kasdienio židinio ugnim!
Tokia daina, kad užsimerkia
Dainuodami – lyg mirdami!
Lig pašaknų ten pjauna širdį,
Ten teka vandenys liūdnei,
Ir dulkės vieškelių dar šiltos-
Tarsi sodybų pelenai.

Baltieji upeliai

Em D
Baltieji upeliai
C D
Žemėlė alsuoja
Baltieji žiedeliai
Paukšteliai padangėj

Baltieji upeliai
Žemėlė gražuolė
Baltieji žiedeliai
Širdelė kvėpuoja

Draugystės daina

C G
Pr.: Susėdę šalia
C
Linguojam drauge.
F
Susėdus ratu
G C
Gera būti kartu. (4×2)

G
Kai džiaugsmą širdy
C
Pasauliui neši –
F
Jis nusišypsos,
G C
Draugas ranką paduos. (4×2)

Pr.:

Mes būkim kartu,
Nes būti smagu.
Už viską kasdien
Mes dėkingi iš vien.

Baltieji upeliai
Šypsosi žvaigždynai
Baltieji žiedeliai
Beržai ir liepynai

Baltieji upeliai
Žemėlė pabudo
Baltieji žiedeliai
Naktelė pražydo

Gera, kad šalia,
Gera, kad drauge
Keliamam kartu
Išrinktuojau taku.

Pr.:

Keliamam drauge.
Draugystės galia
Mums džiaugsmo įkvėps
Ir gyventi padės.

Po meilės sparnu
Vilty auginu
Tikėjimą šį
Ir draugams dalinu.

Pr.:

Keisti norai

ž. R.Mėlynės, muz. A.Chošnau

D G D
Kartais būna norų keistų –
G D
Perplaukti jūrą vienu irklu,
Vakaro tiltu lipti į dangų,
Žemę apjuosti vaiko žvilgsniu.
D G A
Pr.: Kur priskinti žibuoklių tau,
Žiemos vidury aš jau žinau!

Aš norėjau būti medžiu ,
Tau įkvėpti paukščio sapnų,
Pro tavo langą nerti į dangų,
Kvepiančią vėju pievą žvaigždžių.

Aš norėjau būti žodžiu,
Juo pavadinti sielas daiktų,
Iš tavo lūpų tyliai nunešti
Dievui į ausį mūsų balsus.

Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos dainos

Širdelė

Em C
Kaip gera išeiti į vakarą,
D Em
Paklausti medžių siūbavimo, dvelksmo...
Tokie savi medžiai, takas, pieva,
Tokia sava Žemė po kojom miega.

Tokia maža širdelė krūtinėj plaka.
Ar pakeisiu gyvenimo ratą?
Supkis mažoji ant mano rankų,
Papuošim Žemę, papuošim ir dangų.

Iš vidaus ateinąs tikėjimas,
Viltis ir meilė, meilė, meilė
Mus veda amžinuoju ratu.
Šviesų švieselių pakylėti į ateitį
Ir Žemelę pasikviesim kartu.

Kaip gera...

Himnas šviesai

Em D C
Šviesos gyvenimas jungia mus,
Am C D
Laimė jo ir tiesa laimina visus.
Kas rytą dovanas saulėtas sveikinam,
Su šviesa Žemę šių laiminam.
Gyvybę, gausą ir gerį pilnatvėje
Skleidžia mums ši šviesa, amžina Dvasia.
Praamžių dainomis, mintimis Austėja
Žadina mus visus džiaugtis joje.
Dėkojam ir sveikinam šviesą kiekviename,
Tegul skleidžiasi amžinoji gyva Dvasia.

Su Mėnuliu Mėnuliu	22
Mėlynaki vandenėli	22
Striku pikų Kva Kva Kva	23
Atsiprašau	23
Basiems	24
Su Tavim dalinuosi	25
Vandenio era	26
Akmenėlio daina	27
Žmonės kaip medžiai	27
Zuikis puikis	28
Mielas bičiuli	29
Aš ieškojau	31
Pasirinkimas	32
Ačiū	33
Aš esu	34
Širšės širšėlės	35
Svajonių miestas	36
Čia – tik įžanga	37
Mėnulėlis ir brolelis	38
Vandenėms	39
Viskas turi prasmę	40
Sugrįžtu	41
Jau pavasaris beldžias į širdį	42
Žemei	43
Iš pačių Pradžios pradžių	44
Užsikloju žvaigždėtu dangum	45
Iš giliai	46
Dalios Eigėlienės dainos	47
Debesų daina	47
Šviesioje erdvėj	47
Supa, supa delnuose	47
Lopšinė	48
Už jūrelių, už marelių	48
Kitų autorių dainos	49
Tai tu šalia	49
Pakilkim aukštai	50
Du ežerėliai	50
Žiema	51